

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22C/285/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414216417
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414216417.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Kalatom, v právnej veci žalobcu: H. L., narodený XX. X. XXXX, bytom Z.L. XXX, XXX XX Z., zastúpený: JUDr. Lucia Anovčinová, advokátka so sídlom Štefánikova 5, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, o určenie neplatnosti zmluvy a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto:

rozhodol:

I. Určuje sa, že Zmluva o poskytovaní domáceho servisu uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 26. 11. 2013, je neplatná.

II. Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 90,75 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 26. 11. 2014 do zaplatenia.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 59 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu 6. 11. 2014 domáhal určenia neplatnosti zmluvy o domácom servise z 26. 11. 2013 a uloženia povinnosti žalovanému uhradiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie a primerané zadostučinenie. Uplatnené nároky odôvodnil tým, že 26. 11. 2013 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120133175, na základe ktorej mal uhradiť žalovanému sumu 690 €. Spolu so zmluvou o úvere uzavreli žalobca a žalovaný zmluvu o poskytovaní domáceho servisu (ktorej súčasťou bola rozhodcovská doložka), dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú zmluvu. V deň podpisu zmluvy neobdržal žalobca 500 €, ktoré boli predmetom zmluvy, ale mu bola táto suma znížená o 68,25 € za domáci servis 2,50 € za prvú splátku (pričom obe sumy boli splatné až na 10 deň od uzavretia zmluvy), teda reálne mu bolo poskytnutých len 429,25 €. Uviedol, že s úhradami sa dostal do omeškania, v dôsledku čoho mu žalovaný zaslal 14. 3. 2014 predžalobnú upomienku. Zmluvná dokumentácia mu bola predložená už hotová, vopred naformulovaná, bez možnosti ovplyvniť jej obsah. Zmluvu o úvere uzatvoril z dôvodu, že chcel riešiť svoju nepriaznivú finančnú situáciu, pričom následne si bol nútený vziať ďalšie spotrebiteľské úvery jednak od žalovaného a jednak od iných nebankových subjektov. Naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení odôvodnil svojím postavením spotrebiteľa, z ktorého postavenia v zmysle konštantnej judikatúry naliehavý právny záujem vyplýva. Poukázal na nesprávnosť v zmluve o úvere uvedenej RPMN, ktorá je aj bez započítania poplatkov za domáci servis vyššia, ako v skutočnosti uvedená, po započítaní poplatkov za domáci servis by bola odlišná diametrálne (podobne ročná úroková miera). Dojednaním domáceho servisu podľa žalobcu došlo k obídenu ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, čo má za následok

s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka absolútnu neplatnosť zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Namietol tiež, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nakoľko doba 370 dní je uvedená len v rámci obchodných podmienok. Servisný poplatok vo výške 18 % zo sumy úveru považoval za skryté úroky, teda konanie obchádzajúce zákon a v rozpore s dobrými mravmi, teda absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, v súvislosti s určením súdom za neprijateľné podmienky poukázal na rozsudky Okresného súdu Dolný Kubín, (sp. zn. 5C/85/2013, 5C/53/2013, 5C/134/2013). Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považoval aj zmluvnú pokutu vo výške 33 € podľa článku 7 Obchodných podmienok zmluvy o úvere, resp. bodu 2.3 zmluvy o domácom servise. Rozhodcovskú zmluvu z 26. 11. 2013, ako aj rozhodcovskú doložku obsiahnutú v zmluve o domácom servise je potrebné považovať za neplatné v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, nakoľko v prípade rozhodcovskej doložky dochádza k bráneniu uplatnenia práva vecí na štátnom súde a v prípade oboch (aj rozhodcovskej doložky v zmluve o domácom servise, aj rozhodcovskej zmluvy z 26. 11. 2013) sa spotrebiteľ vzdáva možnosti preskúmania a zrušenia rozhodcovského rozsudku súdom, čo považoval za neprijateľnú podmienku. V konaní navrhol vykonať dokazovanie výpisom žalovaného z ORSR, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120133175 zo dňa 26. 11. 2013, dohodou o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 26. 11. 2013, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 26. 11. 2013, splátkovým kalendárom k zmluve o úvere č. 120133175, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 14. 3. 2014 a vylúčením žalovaného.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že úhrada prvej splátky žalobcom pri prevzatí sumy úveru bola jeho dobrovoľným rozhodnutím, pričom žalovaný by sa neprevzatím splátky dostal do omeškania v zmysle § 520 Občianskeho zákonníka. Zmluvu o domácom servise považoval za samostatnú zmluvu, ktorej predmetom je doplnková služba „Domáci servis“ spočívajúca v konzultačných a nadštandardných službách, najmä preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky. Uviedol, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že by bolo jej uzavretie podmienené uzavretím zmluvy o domácom servise. Poukázal na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie č. p/0390/01/2012 zo 6. 11. 2012 ako aj na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/31/2013 a rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 6C/111/2014. Nesúhlasil s výpočtom žalobcu, podľa ktorého RPMN uvedená v zmluve bola uvedená v nesprávnej výške, nakoľko výpočet spočíva v zložitej matematickej rovnici. Vo vzťahu k možnosti započítať náklady na domáci servis do výpočtu RPMN, uviedol, že toto nie je možné, pričom sa odvolal na vyjadrenie Národnej banky Slovenska z 3. 10. 2014 poskytnuté Asociácii poskytovateľov spotrebiteľských úverov. Nesúhlasil so záverom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) - termín konečnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti sa odvolal na žalobcom podpísané Obchodné podmienky, ktoré ako termín konečnej splatnosti úveru určujú 370. deň od poskytnutia úveru. Výšku zmluvnej pokuty podľa čl. 3 obchodných podmienok k zmluve o úvere považoval za úmernú, aplikovanú v súlade s § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a vymedzenú jasne a určito. Rozhodcovskú zmluvu uzavretú 26. 11. 2013, ako aj rozhodcovskú doložku v Zmluve o domácom servise považoval za platné dojednania, vzhľadom na zrušenie Medzinárodného rozhodcovského súdu však neúčinné. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, túto považoval za dvojstranný právny úkon, slúžiaci ako zabezpečovací prostriedok na ochranu jednej zo zmluvných strán. Žalobca sa mohol rozhodnúť, že s dohodou o zrážkach zo mzdy vyplývajúcou z bodu 9. obchodných podmienok nesúhlasí, prípadne, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere zabezpečenú týmto zabezpečovacím inštitútom neuzavrie. Uzavrel, že nakoľko považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o domácom servise za samostatné platné úkony, spĺňajúce právnym poriadkom požadované náležitosti pre právne úkony týchto typov, nie je možné súhlasiť, že by mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko žalobca plnil v súlade s dohodnutými podmienkami týchto zmlúv, na každú samostatne a preto žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd mal v konaní na základe predložených a vykonaných listinných dôkazov zistené, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120133175 (v spojení so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere), súd zistil, že na základe tejto zmluvy bol žalovaným žalobcovi poskytnutý bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver za celkový úrok vo výške 100 € a servisný poplatok vo výške 90 €. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 67,70 €, priemerná RPMN bola

vo výške 45,94 %. Úver mal byť splatený v prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,50 € a desiatich pravidelných mesačných splátkach vo výške 68,25 €. Zo zmluvy o domácom servise uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 26. 11. 2013 súd zistil, že predmet zmluvy spočíval v poskytovaní služby - preberania a zaúčtovanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenia na termíny splátok a na prípadné následky nesplácania. Na základe tejto zmluvy za žalovaný za domáci servis zaviazal zaplatiť sumu 204,75 € v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 68,25 €. Pre prípad nesplnenia záväzku žalobcu - využívať domáci servis a zaplatiť zaň, dojednali žalobca so žalovaným zmluvnú pokutu vo výške 10 %. Súčasťou zmluvy bola rozhodcovská doložka, upravujúca okrem iného vylúčenie možnosti preskúmania a zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 písm. h) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 26. 11. 2013 súd zistil, že na podľa tejto dohody mal mať na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o domácom servise žalovaný voči žalobcovi pohľadávku vo výške 894,75 €, žalobca mal súhlasiť so zrážkami zo mzdy v najvyššej možnej zákonnej výške, najmenej však vo výške 70,75 €. Z rozhodcovskej zmluvy zo dňa 26. 11. 2013 súd zistil, že žalobca a žalovaný v tejto dojednali, že všetky spory predložia na rozhodnutie Medzinárodnému rozhodcovskému súdu zriadenému spoločnosťou Rozhodcovská spoločnosť, a.s. alebo všeobecnému súdu, pričom voľba sa uskutoční po podaní žaloby jednou zo zmluvných strán. Strany sa zaviazali podrobiť rozhodnutiu rozhodcovského súdu, ktorého rozhodnutie je pre strany konečné, záväzné a vykonateľné, vylúčili podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského podľa § 40 písm. h) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Zo splátkového kalendára súd zistil, že v jednotlivých splátkach uhradil žalobca za domáci servis 26. 11. 2013 sumu 68,25 €, 19. 3. 2014 sumu 136,50 € a za úver 26. 11. 2013 sumu 2,50 €, 19. 3. 2014 sumu 13,50 €, 28. 4. 2014 sumu 70 €, 3. 5. 2014 sumu 100 €, 2. 6. 2014 sumu 80 €, 7. 7. 2014 sumu 100 €, 24. 8. 2014 sumu 20 € a teda celkovo uhradil sumu 590,75 €. Z predžalobnej upomienky - výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14. 3. 2014, súd zistil, že žalovaný vyzval žalobcu na úhradu sumy 156,50 €, tvorenou dlžnou sumou spočívajúcou v odmene za domáci servis vo výške 136,50 € a zmluvnou pokutou vo výške 10 % z odmeny teda sumou 20 €.

4. Z rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie č. P/0390/01/2012 zo dňa 6. 11. 2012 súd zistil, že týmto Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zastavila správne konanie vedené voči žalovanému. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že nie je možné vyvodiť zodpovednosť za porušenie § 5 ods. 1. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Poskytovanie domáceho servisu je podľa odôvodnenia rozhodnutia predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, ktorej uzavretie nie je podmienkou získania úveru, v čoho dôsledku sa náklady na túto doplnkovú službu nezahŕňajú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, na základe čoho ani nevstupujú do výpočtu RPMN. Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/31/2013-166 súd zistil, že krajský súd, ako odvolací súd rozhodol, že prvostupňový súd správne ustálil, že zmluvy o poskytovaní domáceho servisu sú platné právne úkony, nakoľko sa jedná o službu spočívajúcu v nadštandardnej starostlivosti o klienta, pričom navrhovatelia v konaní dobrovoľne tieto zmluvy uzatvorili, mali možnosť sa s nimi oboznámiť a na znak súhlasu ich podpísali. Ak prvostupňový súd podľa názoru krajského ustálil, že zmluvy o domácom servise sú platnými právnymi úkonmi, nemohol navrhovateľom v konaní priznať primerané finančné zadostučinenie.

5. Z výpovede žalobcu súd zistil, že o úver žiadal z potreby úhrady bežných výdavkov, nemal v tom čase prácu. Z požičanej sumy, mu pri odovzdaní bola zrazená suma okolo 70 €. Podľa vyjadrenia žalobcu, tento pri podpise zmluvy nevedel, že mu vznikajú náklady za domáci servis, hoci si uvedomoval, že musí vrátiť vyššiu sumu oproti požičanej (približne 650 € oproti požičaným 500 €). Svoju situáciu v čase žiadosti o pôžičku označil za komplikovanú. Nátlak v súvislosti s uzavretím zmluvy, prípadne jej splácaním na neho nebol vyvíjaný, podľa vlastného vyjadrenia mechanizmus splácania mu však nebol vysvetlený, pri uzatvorení zmluvy si neuvedomoval, že najprv musí splácať splátky súvisiace nie s pôžičkou, ale s domácim servisom. Žalovaný uviedol, že mu pri uzavretí pôžičky nebola vysvetlená podstata rozhodcovskej zmluvy, ani účel poskytovaného domáceho servisu. Súvislosti pochopil až po tom, ako mu začali chodiť upomienky. Taktiež podľa vlastného vyjadrenia žalobcu, pri prevzatí požičanej sumy podľa vlastného vyjadrenia nemal možnosť odmietnuť zníženie o prvú splátku za domáci servis a prvú splátku úveru.

6. Podľa § 52 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ,

použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je preto nepochybné, že vzťah žalobcu a žalovaného je vzťahom spotrebiteľ a dodávateľa, ktorí uzavreli spotrebiteľskú zmluvu.

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Súd sa ako prvému, venoval vzťahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120133175 a zmluvy poskytovaní domáceho servisu. Je nepochybné, že tieto dve zmluvy spolu súvisia, zmluva o poskytovaní domáceho servisu by nebola uzavretá, ak by nebola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 120133175. Predmetom domáceho servisu na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu mala byť služba žalovaného v pozícii veriteľa žalobcovi v pozícii dlžníka vo forme poskytovania konzultačných a nadštandardných služieb, spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe s ňou uzavieranej úverovej zmluvy, najmä služby spočívajúcej v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenia na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Za túto službu sa podľa zmluvy žalobca zaviazal zaplatiť žalovanému odmenu. Odplata mala byť uhrádzaná v troch splátkach vo výške rovnajúcim sa splátkam zo zmluvy o úvere v poradí 4. až 13. splátky, pričom jednotlivé tri splátky mali byť splatné pri preberaní splátok úveru. Prvú splátku prevzal žalovaný už pri podpise oboch zmlúv (znížením poskytnutej pôžičky) Pri vzájomnom vyhodnotení ustanovení zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120133175, zmluvy o poskytovaní domáceho servisu a predžalobnej upomienky adresovanej žalovaným žalobcovi 14. 3. 2013 je zrejmé, že v tento deň už považoval žalovaný žalobcu za omeškaného s úhradami splátok za domáci servis a účtoval si za to aj zmluvnú pokutu. Už zo samotnej definície je zrejmé, že to, čo považuje žalovaný za nadštandardné služby, je predstavované preberaním a zaúčtovaním peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenia na termíny splátok a na prípadné následky nesplácania. Už len to, že za bežnú činnosť súvisiacu so správou úveru v hodnote 500 € má byť vyberaná odmena predstavujúca viac ako 40 % hodnoty tohto úveru (to všetko pri 20 % úroku dohodnutého v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere a 18 % servisnom poplatku, spolu teda 38 % z požičanej sumy, teda 190 €), je možné považovať za v rozpore s dobrými mravmi. Neobstojí pri tom ani argument žalovaného, o dobrovoľnom uzavretí tejto zmluvy žalobcom. Pri zvážení, že žalobca považuje zmluvu takto úzko súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120133175 (služby spočívajú v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenia na termíny splátok a na prípadné následky nesplácania), za samostatnú zmluvu, odmenu z ktorej nie je možné zahrnúť do výšky RPMN spotrebiteľského úveru, nie je možné takúto zmluvu vyhodnotiť inak, ako právny úkon obchádzajúci zákonné ustanovenie. Ak žalovaný poukazuje na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie č. p/0390/01/2012 zo 6. 11. 2012 ako aj na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/31/2013, súd poukazuje na novšie rozhodnutia, napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline 7Co/448/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/270/2016, prípadne rozsudok Krajského súdu v Žiline 14C/134/2015. Tieto rozhodnutia v spojení s nimi potvrdenými rozsudkami jednoznačne potvrdzujú správnosť záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o poskytovaní domáceho servisu.

8. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd tento uznal s ohľadom na ustanovenie § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120133175 za bezúročnú a bez poplatkov podľa ustanovenia § 11 ods. 1 tak písm. a), ako aj písm. d). Súd odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/170/2015, ktorý v obdobnej posudzovanej veci uviedol, že z obsahu zmluvy vyplýva, že zmluva o úvere termín konečnej splatnosti úveru neobsahuje a nie je povinnosťou spotrebiteľa, aby si sám vypočítal a vyhodnotil údaje v zmluve uvedené, ak túto povinnosť ukladá dodávateľovi zákon. Nie je tiež povinnosťou spotrebiteľa, aby si tento termín sám ustálil. Pojem „termín“ ako ho upravuje zákon predstavuje presné časové vymedzenie. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve nie je uvedený, a to ani tak, aby sa dal bez pochybností určiť odkazom na dohodnutý

termín splatnosti jednotlivých splátok a ich počet. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve vyjadrený termínom, a nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany, o to viac, ak ide o náležitosť predpokladanú zákonom. Ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť alebo vypočítať, tak by to tak uviedol. Nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak navrhovateľ predkladá spotrebiteľovi zmluvy, ktoré vyžadujú na zistenie podstatných otázok splácania úveru výpočty. Uvedené je i v priamom rozpore s tým, že ustanovenie § 9 ods. 2, písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje pre spotrebiteľskú zmluvu určenie výšky, počtu a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia, a samostatným ustanovením v § 9 ods. 2, písm. f) tohto zákona vyžaduje, aby bol okrem týchto skutočností uvedený aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda zákon uvedené náležitosti zmluvy výslovne odlišuje. Zákon neumožňuje uvedenie obligatórnych náležitostí obsiahnutých v ustanovení § 9 ods. 2, písm. f) len odkazom na prípadný výpočet z údajov obsiahnutých ako náležitosť zmluvy v ustanoveniach § 9 ods. 2, písm. k), l) zákona o spotrebiteľských úveroch, prípadne v inom ustanovení. Takéto „odvodenie“ z iných údajov môže viesť k rôznym termínom konečnej splatnosti, ak je možné použiť rôzne výklady. Vyžaduje sa teda časová (termínová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Je potom úlohou dodávateľa, ako uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho jedného časového údajja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať a bude záväzný pre obe strany. Údaj „13 mesiacov“ nemôže byť považovaný za presne určujúci koniec splatnosti poskytnutého úveru žalovaným. Pre správnosť rozhodnutia a záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, je postačujúce, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 1 § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ustanovení § 9 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preto odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa i ďalšou odvolacou námietkou žalobkyne spočívajúcej v tom, že predmetná zmluva obsahuje nesprávne uvedenú RPMN. Aj bez ohľadu na posúdenie tejto okolnosti je zrejmé, že zmluvu je nutné považovať za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov, v dôsledku čoho došlo zo strany okresného súdu k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Súd má za to, že vyššie citované dôvody rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/170/2015 zo dňa 28. 4. 2016 je možné vzťahovať na aktuálne posudzovanú vec, pričom takisto údaj „370 dní“ nemôže byť považovaný za presne určujúci koniec splatnosti poskytnutého úveru žalovaným. Súd navyše uvádza, že samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemohla obsahovať správnu výšku RPMN a to s ohľadom na vyššie odôvodnený záver o neplatnosti zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, a skutočnosť, že aj odmena, ktorú si uplatňoval žalovaný v súvislosti s touto zmluvou, mala byť zahrnutá pri výpočte RPMN. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, ktorú si podľa splátkového kalendára splátkového kalendára žalovaný účtoval a nárok na zaplatenie ktorej odvodzoval od nesplnenia povinnosti žalobcu splácať úver riadne a včas, súd uzavrel, že dojednanie o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu. Za nedôvodný súd považoval návrh v časti zaplatenia zmluvnej pokuty i z toho dôvodu, že navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z dojednania, ktoré bolo už v inom konaní (konanie Okresného súdu Trnava - rozsudok č. k. 17C/100/2014 zo dňa 11.11.2014, právoplatný dňa 16.12.2014), vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. S ohľadom na všetky uvádzané dôvody v tomto bode, ako aj na skutočnosť, že žalobca zaplatil celkom na splátkach sumu 590,75 €, pričom úver bol dojednaný vo výške 500 €, považoval súd nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodný a to aj s uplatneným príslušným úrokom z omeškania počnúc dňom, kedy bola žaloba doručená, teda oznámená žalovanému.

9. Žalobca si v tomto konaní uplatnil aj nárok na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poslednej vety spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal, že mu takýto nárok vznikol. Súd k tomuto uvádzal, že citované uznesenie viaže priznanie primeraného finančného zadostučinenia na úspech žalobcu pri uplatnení porušenia práva alebo povinnosti a na uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie žalobcom. Vzhľadom

na to, že žalobca bol úspešný a zároveň si finančné zadostučinenie uplatnil, súd už posudzoval len jeho primeranosť, pričom výšku finančného zadostučinenia zodpovedajúcu 10 % celkovo v minulosti žalobcom žalovanému uhradených peňažných prostriedkov s ohľadom na v predchádzajúcich dvoch bodoch uvedené dôvody považoval za primeranú.

10. Žalovaný v konaní navrhol výsluch svedka, J. Š., ktorý za žalovaného uzatváral tak zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako aj zmluvu o poskytovaní domáceho servisu. Svedok sa na pojednávanie konané 18. 10. 2016 nedostavil (čo emailom doručeným 17. 10. 2016 do podateľne súdu odôvodnil práceneschopnosťou zo zdravotných dôvodov). Súd na pojednávaní konanom 18. 10. 2016 návrh na výsluch svedka zamietol. Je potrebné uviesť, že závery, ktoré súd vyvodil, vyvodil na základe listinných dôkazov založených v súdom spise. Tieto závery sa zároveň zhodujú so závermi v právoplatne skončených iných súdnych konaniach a preto samotné okolnosti uzatvárania uzatvárania konkrétnej zmluvy (inak používanej typovo) by podľa názoru súdu na vyššie uvedené závery nemali vplyv.

11. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol úspešný v celom uplatnenom nároku, patrí mu náhrada trov konania v celom rozsahu. O konečnej výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nesplní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.